

Lovens Skjæbne. Derimod kan jeg ikke være med til, at vi, naar et Forslag forelægges til Behandling først i Landstinget, ikke skulle kunne behandle det paa en saadan Maade, at vi faae det saa godt, som det er os muligt, og jeg kan særlig ikke lægge saa overordentlig stor Vægt paa, hvad der tidligere er slet i Folkethinget, efter som Folkethinget siden den Tid er undergaaet væsentlige Forandringer. Man har jo ikke den allermindste Sikkerhed for, at det, som man her vedtager, vil blive vedtaget i Folkethinget. Det synes mig dog, at det vilde være en overordentlig skjæv Stilling, Landstinget vilde komme i, naar det skulde vedtage Forslag, som det selv fandt urigtige, i Haab om, at de skulde blive vedtagne andetsteds, men at de saa maatte der bleve forfaste.

Indenrigsministeren (Skeel): Det har naturligvis ikke noget Dødblik været min Tanke at anmode Thinget om at vedtage Noget, som det ikke ansaa for at være rigtigt; det har aldrig været i min Tanke. Jeg har ikke søgt i den Henseende at lægge noget Tryk paa det høje Thing, men har ikke noget Dødblik tvivlet om, at Resultatet af Afstemningen ogsaa måtte være et fuldt Udtryk af, hvad Thinget anser for at være rigtigt i dette Tilfælde. Naar jeg med nogen Styrke har betonet, at, naar man ikke lagde nogen særegen Vægt paa det Ændringsforslag, her foreligger — og jeg kan fra mit Standpunkt ikke se, at der kan lægges Vægt paa det — vilde jeg anse det for at være nyttigt, om man lod det falde, ffete det i det Haab, at vi saa endelig kunde faae Loven vedtagen. Det er det Standpunkt, jeg har indtaget; men jeg har sandelig ikke havt til Hensigt at ville lægge noget Tryk paa Thingets frie Beslutning over, hvad der foreligger, af Hensyn til noget Andet.

Oxenbøll: Jeg vil blot udtale min fuldstændige Samstemning med den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Schlegel), at man aldrig skal vedtage Noget, som man ikke anser for rigtigt. Det er ogsaa den eneste Betragtning, der har bevirket, at jeg har tilladt mig at tage Ordet mod Forslaget, at det, om det end ganske vist ikke er meningsløst, saa dog aldeles ikke udtaler det, som skulde være Meningen dermed. Jeg har slet ikke indladt mig i Diskussion om det Rigtige eller mindre Rigtige, der skulde være i, at en saadan forberedende Døvelse skulde finde Sted for den eventuelle Skibsfører; men jeg siger blot, at efter den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, at man ikke skal vedtage noget Galt, som man ikke mener, skal man heller ikke vedtage et Forslag; der er saa feilagtig affattet som det foreliggende, navnlig da vi ikke her staa ved Sagens sidste Behandling, men have 3die Behandling tilbage, hvor de Herrer kunne optage Spørgsmaalet paany.

Formanden: Jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt at gaa videre i Betragtninger om, hvor meget Hensyn der maa tages til Beslutninger andetsteds. Det ligger i Forholdets Natur, at det ene Thing bør tage billigt og passende Hensyn til det andet Thing, men denne Hensyntagen har naturligvis sine Grændser.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 1161—62) ansaaes vedtagen uden Afstemning.

Ændringsforslag af Frandsen til § 3:

3 Stedet for „naar først — Befarenhed“ i de to sidste Linier sættes: „og godtgjør at have faret i 3 Maaneder med Dampskib“.

vedtoges med 27 Stemmer mod 14.

2) Lovforslagets § 3 med den vedtagne Ændring saalydende:

Net til at føre dansk Dampskib udenfor de i § 1 nævnte Tilfælde tilkommer i Almindelighed kun den, der, foruden at opfylde de i Lov af 19de Februar 1861 §§ 3 og 6, jfr. Lov af 11te Februar 1863 § 1, og de i nærværende Lovs § 2 indeholdte Betingelser, har faret mindst eet Mar som Søofficer paa Krigsdampskibe eller som Fører af fremmede Dampskibe af over 20 Tons eller som Styrmand med Dampskibe af over 20 Tons. Dog bortfalder sidstnævnte Betingelse for den, der i Genhold til den ovennævnte Lov af 19de Februar 1861 § 6 har ført Seilskib i 5 Mar og godtgjør at have faret i 3 Maaneder med Dampskib.

vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Lovforslagets §§ 4—11 (se Tillæg A. Sp. 1161—1166)

ansaaes vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 90 ff.).